

Kort biografi over Beck 1817 - 1890

Hans Charles Johannes Beck (1817 - 1890)

Charles Beck blev født på Skt. Croix.

I 1831 blev Charles Bech landkadet, i 1838 sekondløjtnant og var i 1839 - 1844 elev i den militære højskoles generalstabsklasse.

Som premierløjtnant og adjutant ved 1. infanteribrigade deltog han under Første Slesvigske krig (1849 - 1850/1851) i felttoget i 1848. I 1849 var han først stabschef, derefter souschef ved Olaf Ryes korps.

Da 5. Brigade beordredes fra Helgenæs til det belejrede Fredericias undsætning var Charles Beck dens stabschef og deltog i udfaldet 6. juli 1849. I 1850 var han stabschef ved 1. Division og fra 1852 stabschef ved generalkommandoen over Holsten. Som major kom han i 1857 til generalstabens taktiske sektion og blev senere chef for denne.

I december 1863 blev han oberstløjtnant og mod eget ønske chef for 1. Infanteri-Regiment. Han havde hidtil udført stabsarbejde og kendte ikke til praktisk troppeføring. Det var ikke bedre, at han afløste københavner regimentets højt respekterede chef oberst

Max Müller.

Charles Beck deltog i kampene foran Dannevirke, ved Sankelmark og Vejle.

Ved våbenhvilens udløb 26. juni fik han kommandoen over den styrke, der havde til opgave, at bevogte Limfjordsovergangene og foretage mindre, offensive bevægelser mod syd uden større risiko.

Han ledede 3. juli det fremstød fra Ålborg der førte til nederlaget ved Lundby - den sidste træfning i krigen. Charles Beck var uvidende om effekten af fjendens bagladegevær og det kostede mange af hans soldater livet. I adjutanten Peter Abrahams beretning efter træfningen hedder det "Jeg red ud sammen med en underlig, vildt begejstret, letsindig, men affældig Mand - Jeg red tilbage med en sammensunken Olding!"

I august blev han forfremmet til oberst og overtog kommandoen over 3. Brigade. I december over en bataljon.

Han sattes til rådighed i 1871 og fik sin afsked pga. svagelighed i 1873.